Jhesu benignissime qui pro immensa
bonitatis tue paciaris ad emen
dationem me expectas. da mihi
misero ut in presenti me distruatur
et diiudicatur ac omnia que tibi displi
cent vitare et que tibi placet implere
valeam. sicque tibi placitus et gratus
fiam quatinus in futuro iudicio cum
electis tuis a dextris positus te pro
picium et placatum inveniens. pati
eis regnum percipiam. tua desidera
bili ad quam suspiro. perhenniter
fruitur presentia. Ihesu clemens
meum desiderium premium et vita
Amen

De pena infernali et gloria celesti capitulum lxxviii

Finale vero iudicium
sequitur pena in
ferni et gloria celi.
De pena infernali
est sciendum quod cum in
dampnatis sit diversitas peccatorum
erit et diversitas penarum. Cum enim
in peccato sit aversio a creatore et con
versio ad creaturam. scilicet ad bonum commu
tabile spreto bono incommutabili
scilicet deo et deordinatio voluntatis
contra instinctum rationis merito pena
variabitur propter ista. Unde propter
aversionem erit carentia visionis dei.
sed propter conversionem erit pena materi
alis ignis vel incendii. propter inor
dinationem autem rationis et voluntatis
erit pena vermis. que consistit in af
flictione varia acerba et eterna.
Ibi enim erit calor ignis rigor fri
goris. tenebre fumus. latrine
et fetores. aspectus demonum. cla
mor impiorum. mallei percutientium

serpentes et dracones. ariditas sitis.
fetor sulphuris. ignis consumptive vincula
carcer. timor dolor. pudor et confu
sio peccatorum omnibus patentium. invidia ran
cor. tristitia. carentia divine visionis.
ablatio spei omnis salutis. Primum est
esse quod omnis creatura appetit pena
eis est quia querent mortem naturalem
et non invenient. Nam quia homo in suo
eterno peccavit idest quamdiu vixit
non voluntas eius sine peccato fuit
ideo iuste in eterno dei et eternaliter
punietur. Unde Gregorius. Ad districti
iudicis sententiam pertinet ut numquam
careant supplicio quorum mens in hac
vita numquam voluit carere peccato. et
nullus detur iniquo terminus ultio
nis. qui quamdiu valuit habere noluit
terminum criminis. Et iterum. Iniqui
cum fine deliquerunt. quia cum fine vix
erunt. Nam voluissent utique si
potuissent sine fine vivere ut
possent sine fine peccare. Ostendunt
enim quia in peccato semper vivere cupiunt. qui
numquam desinunt peccare dum vivunt.
Iustum est igitur ut numquam careant
supplicio qui numquam voluerunt carere
peccato. Hec Gregorius. Unde et Augustinus. Factus
est autem homo malo dignus eterno. qui hoc
in se peremit bonum quod esse posset
eternum. Et ait Bernardus. iuste profecto
si peccat patiatur quod noluit qui non
peccat non velit. Videbunt
etiam dampnati sanctos non ut
inde consolentur sed magis ut torqueantur.
Unde Gregorius. Et sicut ignis illius
ad consolationem non lucet. tamen ad aliquid
ut magis torqueat lucet. Eos quippe
quos secum nunc inordinate diligunt.

serū tūc ī tormētis videbit ut pena
ipe punitiōis exaggēt carnalis
ɔgnatio auctori ɔpoita pari ante
oclōs visione dāpnata. Unde et
ysidor⁹ Ignis gehēne lucebit mi/
seris ad miserie augmētū ut
videat vn̄ doleant nō ad ɔsolatio
nē ut videat vn̄ gaudeat. Et
bnūt sc̄m thōm tanta erit in īfno
vis doloris. q̄ mēs ad aliud dirigi
nō pt. n̄ ad qd̄ vis doloris īpellit.
Et si singul' dieb⁹ q̄b⁹ erūt dāp/
nati ī infno vnā lacrimā mate/
rialē emitteret pl⁹ exigēt aque
p ɔcessū tpis ab vno dāpnato.
q̄ oīa vasa hui⁹ mūdi caperēt.
ymo pl⁹ q̄ oīa maria aque coti/
neat. O pia corda illud īt̄mi/
nabile et crudele etnū suppliciū.
ɔspicite lugete et flete heu heu
cur nō hī maxīa futura nobis
mala puenim⁹. cū robur adest
et tps optimū. Ultimā et de tpe
toto inutilit' expēso. supeēt tūc
nob ul' vna horula tāte pene
ī ī mediū ɔcessa. Sed heu sen/
tēciāte dīna iustīcia pcluditur
nob salutis via. negat' mīa. spes
oīs ē ablata. O dolores et mise/
rie et ietnū pmāsure angustie
ī tra hac obliuiōis ubi nll⁹ ordo
s; sēpitn⁹ horror īhitat. Ñō plura.
Nos miseri et miserabiles tūn
tūc affligim' et dolem⁹ de illo
ve etno ut q̄lescūq̄ tmin⁹ excogi/
tatus dūmodo finit⁹ eēt nobis
solacios⁹. Vn̄ pōito p īpossibile
q̄ eēt q̄dā lapis molaris adeo
magn⁹ q̄ ubiq̄ circūferēcia celi

ɔtingēt et q̄ aliq̄ auicula ~~mīme~~
mīme q̄ntitatis p⁹ cētū milia
ānos veniens de lapide pdicto
solūmō tm̄ p rostrū suū auellēt
q̄ntū ē decima ps milīj. et itez
~~p⁹ centū~~ p⁹ cētū milia ānorū
ɔticula. sicut pus. s. vnā pticu/
lā de dete. et sic p singulas ptes.
ita q̄ ī decies cētenis milib⁹ ānis
nō pl⁹ diminuēt' q̄ntitas lapidi'
n̄ q̄ntū hīt ī magtudie g̃nū vni⁹
milīj. en pch dolor nos miseri
ml'tū g̃ti eēm⁹. q̄ p⁹ tale lōga
et plenā ɔsūpcionē toci⁹ lapidis
finē hēet sn̄ia nr̄e etnē dapna/
ciōis. Sz heu hī eadē ɔsolatio mi/
seris a dīna iustīcia penit⁹ ē ne/
gata. Sup⁹ oēs aūt penas īfni
ē carēcia visiōis dei q̄z mali nō
tm̄ dolebūt de ipō tormēto q̄
q̄ ī pellent' a tali ɔsorcio. Non
nlli ɔpitor putabāt fore satis
et optabile videri sz gehēna tm̄/
modo careat ego aūt ml'to g̃uio/
res q̄ gehēnā dico eē ɔriat⁹ re/
mouei et abici ab illa glā. Ex/
cludi a bōis q̄ ɔpata sūt sc̄is tm̄
gnāt ɔciatū et tm̄ dolorē ut eēt
si nlla pena extīsec⁹ torq̄ret
hī sola sufficēt. oēs igit' gehēne
supat ɔciat⁹. Et videt' q̄te
vna tm̄ mō pena eē cōburi. si x
vō q̄ds diligent' expendat di/
uplex h° inueīt eē suppliciū.
Qui ī gehēna vrit' deloz'g̃m
ɔs⁹ amittit q̄ ɔte pena maior
ē q̄ ɔciat⁹ ille flāmaz. Nouī
aūt q̄z plimi solā ptimescunt
gehēnā. e° tn̄ illi⁹ glē amissiōez.

mlto amari⁹ q̄ ip̄i⁹ gehēne dico
ee suppliciū. Intolerabil' q̄dē res
ē gehena et suppliciū i⁹ horribile.
Tamē si mille q̄s ponat gehe-
nas. n' tale dictur⁹ ē q̄le ē a
btē illi⁹ glē honore ꝓpelli exosū
q̄ ee xo et audire ab i⁹. nō noui
uos atq̄ voltū illū mansuetudīs
pietatis q̄ plenū. nos tn̄ aūsa-
te vitē. et illos tori⁹ tn̄qllitatis
oclos. neq̄q̄ nos aspicē sustinēs.
Sed neq̄q̄ istud paciam̄ o vni-
genite fili dei neq̄ expeiamr
itoleabile i⁹ horrēdū q̄ suppliciū
h̄ crisost. Vn̄ et aug⁹. A regno dei
exulaē a ciuitate dei alienari.
a vita carē. tā ꝯuus ē pena. ut
ei nlla possint tormēta que
nouim⁹ ꝯpari. Vn̄ et g̃gori⁹
nazazēn⁹. Hijs g̃ q̄ r̃gnū celoꝝ
idigni r̃pientr. eīt ēciā cū ceteris
maioꝝ pena. q̄ a deo ꝓiciēnt
et pudoꝝ et ꝯfusio ꝯsc̄ie. cuius
finis ac remediū nusq̄ erit. dapni
h̄ g̃go⁹. Si pena dapni ē g̃uis-
sima. g̃ punih p̄mīūt pena
g̃uissiā. qd̄ ē cōn aug. s. que
pena eoꝝ mitissiā. Dicēdū q̄
pena dapni p̄t ꝯsiderai ul' ut
ē subtractio tāti boni cū sensu
et mīto sbtractiōis. et sic ē g̃uis-
sima. ul' sine sensu et mīto et
sic ē mitissiā. Vē vob q̄ de hijs
mal' nō cogitam⁹. s̄ q̄ semiri
torpētes et aīe curā negligēs
ad hec sine cessatione ꝓperam⁹

De gloria celesti.

Possimo de glā celi
sciend ē. Q tot et
tāta sūt i cel' gau-
dia q̄ omēs aris-
metrici hui⁹ mū-
di nō pessent ea nūare. omēs
geometrici nō possēt ea mēsurae
oēs g̃matici dyaletici r̃thorici nō
possēt ea s̄moib⁹ explicaē. quia
oclus nō vidit n̄ auris audiuit
n̄ i cor hoīs ascēdit q̄ ꝑpa-
uit deus diligētib⁹ se. Gaudebit
q̄ppe sn̄ sup̄ se de dei visiōe. ifra
se de celi et aliaꝝ creaturaꝝ corp-
aliū pulchritudie int̄ se de cor-
pis et aīe glificatiōe iux̄ se de
ageloꝝ et hoīm assotiatione.
In tn̄ naq̄ gaudebit q̄sq̄ de
bono alteri⁹ q̄tū de bono ꝓpo
qd̄ tn̄ itelligēdū est nō de gau-
dij itenciōe s̄ de gaudioꝝ nūo
Ibi eciā singuli a singul' ag-
noscēt et videbit vn⁹ q̄sq̄ cogi-
taciōes alteri⁹ p̄ut volt. q̄ ut
ait g̃gori⁹. Oni⁹ eni⁹ q̄ mēte
ab alteri⁹ ocul' corpulēcia nō
abscondit. Videbūt itaq̄ iustos
ut gaudeat. Videbūt q̄ penas
i̇pboꝝ ut de piculoꝝ euasione
grās agāt. Videbim⁹ ibi deū i
se deūq̄ i nob et nos i deo. et
deū i creaturis et creaturas i d̄o.
Ibi eīt deus oīa i oīb⁹ idest s.
aug. eīt q̄cq̄ ab oīb⁹ desidera-
tur et vita et sal⁹ et copia et
honoꝝ et pax et oīa bō. Cum
s. ~~aug.~~ g̃gor. tā iestiabilis pul-
chritudīs ē ut ageli q̄ sole septio

ſua vincit pulchritudīe lucit i eū
deſiderēt et īſaciabilit pſpicīt. Ibi eciā
ſcḋm aug. ſenſ⁹ hōis interior rficit i cō/
teplacōe diuinitatis et ſenſ⁹ exte/
rior i ꝯteplacōe humanitatis. qꝛ ꝓptea
deus hō factus ē ut totū hoīez i ſe
btificaret. Deus oīmo ſenſ⁹ ſpeali
et ieffabili delectacōe rficiet. cū
ipe obiectū oīm ſenſuū ſit futur⁹
Erit nāqꝫ deus ſpeculū viſui. cytha/
ra auditui uel guſtui balſamū ol/
factui flos tactui. Ibi erit candor
lucis eſtiual amenitas vernalis
habūdācia autūpnal. rqes hyemal.
Illa btitudo ſcḋm aug. i duob⁹
ꝯſiſtit. ſ. in nātia p̄ncia oīs boni
et i nātia abſencia oīs mali.
Et dicit ſcḋm aug. et grego. tāta ē
ibi pulchritudo iuſticie tāta iocūdi/
tas lucis etne. ut eciā ſi nō liceret
i ea ampli⁹ manē ſeu manē qm vni⁹
diei mora. ꝓpt hoc ſolū inūabiles
hui⁹ vite dies pleni delicijs et
affluencia tpaliū bonoꝝ. recte
meritoqꝫ ꝯtēpneret. Nō eni falſo
aut pvo effatū dim eſt qꝛ melior
ē dies vna i atrijs tuis ſup milia.
Hec aūt vita etna ꝯſiſtit i ſ/
ſtola aīe et corpis. Stola aīe cō/
ſiſtit i trib⁹ dotib⁹ ei⁹ i maifeſta ꝯg/
nicōe ſūme t̄nitatis q̄ ſuccedit
fidei i pſēa ei⁹ fruicōne que ſuc/
cedit ſpei i pſēa ei⁹ dilcōne q̄a
nō euacuabit ſꝫ pficiet caritas
ipi⁹ dei. Stola aūt corpis i q̄tuor
dotib⁹ ei⁹ ꝯſiſtit. ſ. i claritate ipaſſi/
bilitate ſbtilitate et agilitate.
Dotes aīe ſūt de pmio ſub/

ſtanciali: dotes corpis de pmio acci/
dentali. Pa. go dos aīe ē ꝯgnicō q̄
et viſio dei. q̄ diuina eēncia videbit
ab oīb⁹ tota ſꝫ nō totalit put eſt
īfinita. Videbit tn̄ eēncia diuina
limpidi⁹ ab vno q̄ ab alio. i q̄tū
vn⁹ magis erit pfect⁹ lūie glē q̄ alt.
Et ſic defect⁹ erit ex pte videntis.
qꝛ ide erit viſū ex pte cui⁹ tn̄ ſit
ſimpliciſſimū nulla pt eē diuiſibil.
Trib⁹ aūt modis ꝯgnoſcit āch
. ſ. q̄ ē uel ſicut ē. uel quid ē. Pmo
modo ꝯgnoſcit deus i via eciā a
mal. 2o videbit i pria a bonis.
Vn̄ iohes. Siles ei erim⁹ qm
videbim⁹ eū ſicuti ē idest maieſta/
te claritate bonitate et cetera. 3o mo
neqꝫ a bōis videbit neqꝫ a mal
neqꝫ i via neqꝫ i pria. qꝛ finitū
nūq̄ capiet īfinitū. Scḋa dos
aīe ē dilcō. Sꝫ int dilcōez et
ꝯtute et int dilcōez dote eſt
differencia. qꝛ ꝯtut⁹ ꝓpe ē id qd̄ tiſit
de ſtatu grē i ſtatū glē. dos aūte
qd ſup meritū datū i ductiōe ſpō/
ſe. Fides et ſpes ſcḋm re euacua/
bit i pria. caritas vō neqꝫ ſcḋm re
neqꝫ ſcḋm actū ei⁹ euacuabit. ſed
ſolūmō ſcḋm modū qꝛ ꝑfectiō tollet.
Vn̄ dicit aug. qꝛ fidei ſuccedit
ſpes quā videbim⁹ ſpei ſuccedit
btitudo ad quā puēturi ſum⁹ ſed
caritati nl ſuccedet qꝛ poci⁹ augme/
bit. Tercia dos aīe ē ꝯphēſio
q̄ ē tencio viſi et amati et ſumit
hic ꝯphendē p ꝯtingē et cōplex/
ū diuinā maieſtatē ul imēſitatē.
hec eciā a q̄buſdā appellat theſio.

a quibusdam vero fruitio. ¶ Dicuntur igitur tres iste beatorum perfectiones principue, scilicet visio inobfuscabilis, dilectio infastidibilis, tentio inamissibilis. ¶ Prima dos corporis est claritas. Sed dicitur aliquid clarum dupliciter: aut quia pervium sicut dicitur vitrum clarum, aut quia lucidum sicut dicitur stella clara. Corpus autem glorificatum et erit pervium et lucidum, et quia ideo utroque modo erit clarum.

¶ Et erit corpus clarificatum septies tamen clarum sicut modo est sol, et anima septies clarior corpore erit. Quam corpus velud vestimentum suum induet. Per omnia membra corporis velud sol per cristallum lucebit. Sed corpora sanctorum non equaliter erunt clara, quia melior anima corpus lucidius habebit.

¶ Secunda dos corporis est impassibilitas, que resultat ex virtute anime suum corpus potenter continentis, ita ut a nullo exteriori agente valeat immutari. Unde si etiam corpus glorificatum poneretur in inferno non sentiret ex hoc lesionem in aliquo.

¶ Tertia dos corporis est subtilitas, que est ex perfecta victoria forme super materiam, et aufert grossitiem corporis que est ex compositione elementarium qualitatum. ¶ Et sciendum quod sicut duo corpora non glorificata non possunt esse simul in eodem loco sic nec duo glorificata; alioquin in uno corpore glorificato esset potentia agendi et intrandi partes corporis alterius, in alio vero esset impotentia resistendi. Corpus vero gloriosum potest simul esse in eodem loco cum corpore non glorificato, quia potest illud penetrando subintrare manente distinctione dimensionum corporis utriusque.

¶ Quarta dos corporis est agilitas, quam secundum Augustinum tanta erit quod ubi volet spiritus ibi protinus erit et corpus. Natura enim totaliter erit subdita voluntati, et ideo movebitur corpus ad imperium spiritus. Verumptamen sicut melior anima corpus habebit lucidius sic et agilius; ita tamen quod voluntas sanctorum erit omnino coniuncta rationi, et ideo voluntas eorum numquam appetit quod non debet, quia ut ait Augustinus non volet aliquid spiritus quod non spiritum possit decere nec corpus.

¶ Quidam insuper specialiter habebunt aureolam que est meritis speciale gaudium et corporis singularis decor veniens ex opere precellenti et privilegiato, scilicet martirio virginitate et predicatione, ut sic aureola non tamen principaliter sit in mente sed per quandam redundantiam fulgeat et in carne.

Aureola diminutive dicitur in comparatione ad auream. Et ideo nota quod inter auream et aureolam et palmam est differentia.

Aurea enim est premium substantiale quod methaforice dicitur corona, tamen ex parte meriti quia non respondet gratia operi sed radici caritatis; tamen ex parte premii quia per hoc efficitur homo particeps deitatis et per consequens regie potestatis; tamen ratione perfectionis quod significat figura circularis.

Aureola vero est premium accidentale, non tamen quodlibet accidentale, sed illud quod respondet operi excellenti, scilicet martirio virginitati et predicationi. Palma autem est premium accidentale quod non radici nec operi debetur sed voluntati. Tale

p̄miū habuit ſc̄us martin⁹ et
mlti alij q̄ deſideraueīt marti
riū licʒ op⁹ nō fuerit ſbſecutum.
qꝛ et ſi gladio pſecutoris occiſi nō
ſūt palmā tn̄ mīrij nō amiſerūt.
Hec at palma n̄r aurea dici debʒ
n̄r aureola. Datʒ h⁹ q̄ mīrib⁹
ac v̄ginib⁹ ⁊ p̄dicatorib⁹ debet
aureola vn̄ v̄ſ⁹ ſt iſti. Aureolā
ſi fiē volā. fore v̄go ſtudebo. Mar
tiriū ve ſbibo piū. populos ve do
cebo. Et itm̄. Aureolā mī doc
tor v̄goqꜫ mētur. Anſelm⁹
vō poīt ſeptē bō corꝑis et ſeptē
bō aīe q̄ habebūt ī celeſtis p̄rie
btitudīe. Et p⁹ poīt bona corꝑis
q̄ ſūt pulchitudo. velocitas. forti
tudo. lib̄tas. ſanitas. voluptas
etn̄itas dicēs. In i.ª igit̄ vita
pulchitudo iuſtoꝝ ſol' pulchitudi
ni. q̄ ſeptēplicit̄ q̄ modo ſit ſpe
cioſior erit ateq̄bitur q̄admodū
diuina ſc̄ptura teſtat̄ fulgebūt
iuſti ſ̄ꝗeus ſic ſol ī ꝯſpc̄u dei.
Velocitas nos tāta comitabit̄
ut ipis āgel' dei eq̄ ſceleres
ſim⁹ q̄ a cel' ad t̄ras et a
t̄ris ī celū dicto ci⁹ dilabūt̄.
Huiꝯ q̄ꝫ velocitatis ex.ᵐ ī radio
ſol' licʒ ītueri. q̄ ſtatī orto ſole ī
plaga oriētali ꝑtīgit ī vltīo pla
ge occidētal' ut ī eo ꝑpēdam⁹
nō ēē īpoſſi.ˡᵉ qd de n̄ra dicim⁹
futura velocitate p̄ſerti cum
reb⁹ aīatis ſoleat ī ēē maior ve
locitas q̄ ī aīatis. Poſtabit
virib⁹ q̄tiqꜫ meruerit ſupnis
ciuib⁹ aſſociai ī tm̄ ut nll' aten⁹
ill' obſiſtē q̄q̄ valeat. ul' ſi mo
uēdo aut euēdo voluerint
q̄ a ſuo ſtatuo q̄modoqꜫ diutē
nō illico cedat. Nec ī eo qd dicim⁹
maiori conatu laborabūt. quia
nos modo ī motu ordīoꝝ mōrū.
Ne q̄ſo excidat aīo quia adipiſ
cem̄ angeloꝝ ſilitudo. q̄tin⁹ ſi
hic aut hijs q̄ dicturi ſum⁹ ad
ex.ᵐ nō occurrit. ipa occurrat.
atqꜫ ī q̄b⁹ āgelos valē ꝯſtiterit
etiā nos eq̄ valē ꝓbet et aſſeāt.
Cū vtriuſqꜫ igit̄ āgeloꝝ fuerit
ſilitudine aſſecuti eoꝝ qꜫ lib̄ta
tē n̄ mīo aſſequēt̄. Itaqꜫ ſicut
āgel' n̄r obſiſtit n̄r aliq̄ eos īpe
dire ul' ꝯſtīgē pt. q̄n ꝓ velle
ſuo cuncta liberrime penetret.
ita nō erit obſtaculū vllū qd nos
ꝯcarcet. n̄r clauſura q̄ nos de
tineat. n̄r elemētū qd nobis
ad velle paꝝ obſiſtat. De
ſanitate q̄ meli⁹ dici poterit
q̄ q̄ p̄s canit. ſal⁹ ī ꝗeus iuſtoꝝ
a dn̄o. Cu⁹b⁹ autē fuerit a dn̄o
vā ſanitas. q̄ ſbripe poterit īn
firmitas. Certe et incūctanter
aſtruē licʒ. ſanitatē vite future
ita iugē ⁊ īꝯmutabilē ac īmo
labilē fore ut īeffabili q̄da atqꜫ
ſenſibili ſuauitatis dulcedīe
totū hoīez īpleat et oē qd āīa⁹
īſeuitiſſitudīs mutabilitatis
aut leſionis ſuſpicioēs ꝑtetē
queat. ꝓcul arceat atqꜫ īpel
lat. In illa futura vita īeſtima
bil' delicīo q̄da bonos īebriabit.
et dulcedīe ſui totos eos īeſtima

bili exuberantia satiabit. Quid
dixi totos? Oculos aures na-
res os manus pedes guttur cor
iecur pulmo ossa medulle ex-
ta etiam ipsa et cuncta singillatim
singulaque membra eorum in toto tam
mirabili delectationis et dulcedinis
sensu replebuntur ut vere totus homo
torrente voluptatis dei potetur
et ab ubertate domus eius inebrietur.
¶ Cum ergo hec bona fuerit accep-
tus non intelligo. ad que pro commodo
corporis sui ulterius porrigatur
affectus solummodo assit ei quia cunc-
tos appetere diximus diuturnitatem
vite. sed ista illi minime deerit.
quia iusti in perpetuum vivent. Sunt et
alia que dicere hiis que digessimus non
minus amatur sed ad animam sicut illa
ad corpus referuntur que nichilominus
in septenario numero constituta non
modicum placent menti que ipsorum
fuerit sapore imbuta. Sunt autem
hec sapientia amicitia concordia potestas ho-
nor securitas gaudium. ¶ Sapientia
igitur tanta in futura vita bonis
erit ut eorum que scire voluerint nichil
sit quod ignoret. Sciet enim cuncta
que scienda fecit deus tam ea que preterita
quam que huius seculi sunt futura. Ibi a
singulis omnes ibi ab omnibus singuli cog-
noscentur nec quemquam omnino latebit que
patria que gente que stirpe quis editus
fuerit vel quid in vita fecerit. ¶ Ami-
citia in tantum singulorum intima que sin-
gulos suo fervore replebit ut amor
cuiusque in quemque sufficiat cuique. presertim
cum omnes unum corpus sint Christi et Christus

qui est pax ipsa sit omnium caput. Nec minori
se affectu complectantur quam membra unius
corporis sibi invicem copulantur. Ama-
bilis igitur omnes ut teipsum et amabeis
ab omnibus ut ipsi a se. Putas habun-
dans eris in dilectione quam hoc tibi fuerit
in possessione? Attamen ista tunc et con-
templabere ipsum propter quem hec bona tibi prove-
nere et provenies. quia ille plus quam tu
ipsum et quam omnes alii incomparabiliter ama-
bit te. et tu super te ipsum ineffabili
quadam suavitate illum amabis. ¶
Erit itaque tanta in cunctis ~~concordia~~ concor-
dia ut in nullo sentias aliquem
discrepare ab eo quod te constiterit
velle. Corpus unum erimus. ecclesia
una erimus. sponsa Christi erimus quicunque
ibi erimus. Non ergo maior inter nos
discordia erit quam nunc est inter unius corporis
membra. Verum sicut vides in motu
oculorum quo illuc quo unus vertitur alius
sequatur. ita quicunque unum velle conteris
velle omnium sine disceptatione illico
tecum presto habebis. Quid dixi omnium?
Ipsa dei voluntas non erit a tua diver-
sa. sed sicut tu quod ille. ita ille in cunctis
quod tu. Caput itaque a suo corpore
quo disparetur? ¶ Cum itaque deum
et omnes voluntati tue concordes ha-
bueris perfecto nil voles quod non possis.
Omnipotens igitur eris tue voluntatis.
quoniam ipsum omnipotentem habebis in omnibus
concordantem tue voluntati. ¶ Itaque
cum hec tibi tanta potestas ^ affuerit honor ^ concedens
~~concedes~~ potentati minime deerit. Igitur
dum possessione horum bonorum que diges-
simus felix fueris. nonne sufficientes
tibi videberis? Maxime inquis.

Itaque cum vita tua perpetuo duret in illa vita et hec omnia tibi habunde servient quod ea amplius non perdi certo arbitrerit. observo quam existimas tibi erit. Securus igitur tantorum bonorum perpetuo eris nec aliquem hostem adversari volentis in cursum timebis. ¶ Potest ne quoque illius gaudii modus aliquo quam homine penetrari. cum vult mille milia et decies centena milia innumerabiles ibi sint et omnes eadem beatitudine perfruantur. nec ullus eorum sit qui non tantum de bono alterius gaudeat quantum de suo. Preterea videntes deum ipsum super quam ipsi se amabunt ipsos amantem et intelligent se inenarrabiliter plus quam semetipsos illum amantem. in gloria eius mirabili et ineffabili exultatione exultabunt. ¶ Cum igitur iusti fuerint tanta felicitate beati constat ut iniusti per contrarium sint inestimabili quadam infelicitate miseri. Sicut enim istos mira pulchritudo velocitas fortitudo libertas sanitas voluptas alacres faciet et iubilantes ita illos immanis et inestimabilis feditas tarditas inbecillitas. servitus languor atque dolor merentes reddet ~~atque~~ et eiulantes. Sane ~~et~~ diuturnitate vite quia isti perfruentes bonis summo amore complectentur. illi perpetuo interminabili pena qua torquebuntur. quam incurrent illi summo odio execrabuntur. De sapientia vero quid dicam non invenio nisi quia sicut iustis erit in gaudium et honorem ita iniustis. quicquid sciunt in merorem et confusionem. Amicitia atque

unitate perpetua summa iocunditate copulabuntur sicut ipsis erit in tormentum eis erit. Quo enim magis quisque amabunt eo gravius in eorum pena dolebunt. Discordiam habebunt cum omni creatura. et omnis creatura discordabit cum illis. Hinc quoque pro potestate bonorum tanta impotentia eos sequetur ut omnino nichil eorum que voluerint possint. et que habuerint nolint. Igitur pro honore sanctorum optinebunt gehenne opprobrium. Et hec quoque fine claudentur. Verum sicut omnes dei servi erunt se numquam amissuros bona sua ita isti inimici dei omnino desperabunt se iam aliquando perdituros hec mala sua. Pro eterno quoque et ineffabili gaudio beatorum hereditabunt incogitabilem tristiciam. omnes qui per impenitudinem in actibus suis pertransituri sunt in societate demoniorum. Anselmus. ¶ Sunt etiam in inferno sicut in celo diverse mansiones meritis singulorum correspondentes. Augustinus. Sicut in regno celesti mansiones multe sunt. idest differentie premiorum. sic et in gehenna diverse sunt mansiones idest differentie suppliciorum. omnes tamen penam eternam sustinebunt. sicut omnes electi denarium eundem habebunt. quem paterfamilias dabit omnibus qui scilicet in vinea operati sunt. Nomine quippe denarii quod omnibus electis commune intelligitur. scilicet vita eterna deus ipse quo omnes quidem communiter sed impariter fruentur. Nam sicut differens erit clarificatio corporum ita differens erit gloria animarum. Stella enim a stella idest electus ab

//et ad etna btitudiez ſuſpirae

electo differt i vtrqꝫ videlz mentis
et corporis claritate. Alij nimirꝫ aliis
[struck] viuini⁹ clari⁹qꝫ ſpeciē dei
ꝯteplabiť. et ipa ꝯteplacōa diūcia
maſionū diuiſitas vocať. Vna
igiť ē dom⁹ idest denari⁹. ſʒ diuiſitas
ē ibi maſionū idest differencia cla/
ritatis i btitudie q̄ vnū ē ac ſūmū
bonū et vita oīm. Ħ eſoſt. Vnde
et aug⁹. Cꝫ autē ibi futuri ſit
ꝑ meritis ꝑmioꝝ etiā ḡdus honoꝝ
atqꝫ gloriaꝝ nll'aten⁹ ē abigēdū.
Atqꝫ id et bta i^a ciuitas magnū
bonū i ſe videbit. q̄ nulli ſupiori
nll⁹ iferior videbit. tā nollet
vn⁹ q̄ſqꝫ ēē qd' nō accepit. q̄ⁱ nec
i corpe vult ēē ocul⁹ q̄ ē digit⁹.
Sic itaqꝫ habebit donū ali⁹ alio
min⁹ ut hoc q̄ꝫ donū habeat
n^c velit aplī⁹. Ħ aug⁹. Poſſum⁹
etiā diuiſas maſioēs oīm electoꝝ
ſumē ſʒ^m choros agelorꝫ ad q̄ꝫ
ruina i ſtauradā hō ē creatus.
Nā cū de ſingul' choris aliq̄ⁱ
ageli cecidert. et i tāto nūō q̄
vnū chorū ꝑ ſe feciſſet. id dicit
decim⁹ chor⁹ cecidiſſe et id ruina
cu⁹libꝫ chori debꝫ ꝑ electos hoīes
reparari. Oracio

Dn̄e ihū x^e m̄ fragili ꝯdicōe
ut int' diuſas hui⁹ vite
dulcedies corpe viuēs. mēte in
īfnū deſcendā. et penas pctorib⁹
paratas ꝯſiderās et meditās magi⁹
ſollicite a pctīs caueā ne moriēs
illuc deſcendē et penas ipās ex/
periri ꝯpellar. Da etiā m̄
dn̄e int' ml'tas hui⁹ vite amari/

tudies diue dulcedini ih̄yāe //illicqꝫ
mēte tenē. et fac ut ſꝑ t' adhereā
nichil ꝑt te diligā n^l querā. n^l
etiā cogitaē ꝯcupiſcā. et tandē
ad te deū dn̄m meū ꝑueniā. Am̄
Coclusio libri et ſignacio. Ca^m
Habes lxxxix.

Habes igiť ex ꝑdc̄is vita
dn̄i nr̄i ihū xp̄i
q̄litercūqꝫ deſcripta
ꝑ magna ꝑte
meditacōib⁹ tibi t'dita. In qua
et ꝑ quā nos miſeros mirifice
ꝯſolacō i'fouet et ſpem nobis
pctōrib⁹ magnā ꝑbet. Nā pro
pctōrib⁹ ē icarnat⁹ et cū pctōrib⁹
libent' ꝯuſat⁹. ꝑ ipis etiā i mor/
te ꝑces fudē et tandē ꝑ talib⁹
mori nō ē dedignat⁹. Habes
q̄ppe meditacōnū ſpūaliū ſemi/
nariū ex q̄b⁹ diui amoris fruct⁹
vberior oriaž et creſcat ut me/
ditacio affectū excitet. affect⁹
deſiderū pariat. deſideriū la/
c'imas extorq̄at. ut ſint t' lacrime
tue panes die ac nocte donec
appacās i ꝯſpcū dn̄i ihū et ſuſ/
piaris ab aplexib⁹ ei⁹. dicās qꝫ
i^d qd' ſcptū ē i cāticis. Dilectus
me⁹ m̄ et ego illi. int' vbea mea
idest int' affectioēs meas ꝯmo/
rabit'. Vn̄ bn̄d⁹. Sit dulcis et
ſuauis affectui dn̄s ihs. cont^a
male vtiqꝫ dulces vite carnal'
illecebras. et vincat dulcedīne
dulcedo. q̄admodū clau⁹ clauū
expellit. Ħ bn̄d⁹. Suſcipe itaqꝫ
i'ueremt et gauteter ꝑdc̄a et